

“YENİ CHP” VE 1973’ÜN AK GÜNLERE BİLDİRGESİ

Aydınlık Gazetesi, 29 Mayıs 2011

Yıldırım Koç

Ben CHP’li değilim. Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya arzuluyorum. Bu nedenle de sınıflı toplumu ve kapitalist sömürüyü sürdürmeyi temel alan CHP yandaşı olmayı da hiç düşünmedim. Hele “Yeni CHP”yi gördükten sonra CHP’ye oy vermem bile söz konusu değil. Halbuki 1973 genel seçimlerinde CHP’ye oy vermiştim.

CHP’nin 1973 genel seçimleri öncesinde yayımladığı Ak Günlere Seçim Bildirgesini kütüphanemde buldum. CHP bu seçim bildirgesindeki anlayışla 1973 genel seçimlerinde yüzde 33,3 ve 1977 genel seçimlerinde de yüzde 41,4 oranında oy almıştı. Ak Günlere Seçim Bildirgesi ile “Yeni CHP”yi karşılaştırdığımda, 1973 yılının CHP yöneticilerini saygıyla anmak gerektiğini düşündüm.

“Yeni CHP” Kürtlerden oy alabilmek için, Avrupa Konseyi Yerel Yönetimler Konferansı tarafından hazırlanarak 1985 yılında kabul edilen Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı’na Türkiye’nin koyduğu çekincelerin kaldırılmasını istiyor. Ayrıca, bölücü terör örgütünün illegal kitle örgütlenmesi olan KCK yöneticisi ve üyesi olmakla suçlanarak tutuklanan kişilerin serbest bırakılmasını talep ediyor.

1973 yılının CHP’si ise güneydoğu bölgemizde yaşanan sorunların sorumlusunu “yarı feodal sosyal yapı” ve “tekelci sermaye” olarak görüyordu. Bildirgede şöyle deniyordu: “Ekonomiye devletin değil, tümü ile özel girişimin de değil, daha çok tekelci sermayenin yön vermesi; tekelci sermayenin de, ekonomik faaliyetlerinde ülke sorunlarını, ihtiyaçlarını ve sosyal adalet ilkesini gereğince dikkate almaması.”

Yarı feodal sosyal yapıyı ve tekelci sermayeyi suçlayan CHP’den, eyalet düzenine gidecek özerkliği savunan ve bölücü terör örgütünün yandaşları olduğu iddiasıyla tutuklananların serbest bırakılmasını isteyen “Yeni CHP”ye geçiş acaba kimin operasyonu?

1973’ün CHP’si şunu demekteydi: “Güneydoğu Anadolu’da, torak dağılımı yarı feodal bir düzen içinde oluşmuştur. Bu bölgede bazı kişilerin onbinlerce dönüm toprağı vardır. Bu kişiler birçok köylerin sahibidirler. Toprak dağılımındaki bu adaletsizliğe henüz yıkılmayan geleneksel şeyhlik, ağalık kurumlarının etkileri de eklenince, bu bölgedeki yarı feodal toprak düzeni, halkın siyasal özgürlüğünü bile kısmaktadır ve demokrasinin gerçeklik kazanabilmesini önlemektedir.” (Ak Günlere, CHP 1973 Seçim Bildirgesi, s.34) Bu tespitten sonra da “gerçek bir toprak reformu” savunulmaktaydı (s.35) “Toprak işleyenin, su kullananın” olacaktı.

1973’ün CHP’si kamu yatırımlarını savunuyordu (s.66). Tekellere karşıydı (s.73). Büyük sermayeye çok sert eleştiriler getiriyordu (s.83). Yabancı sermayeye teslim olmamıştı; yabancı sermayeli kuruluşların faaliyetlerinin ciddi bir biçimde denetim altına alınmasını savunuyordu (s.85-86). Planlı ekonomiden yanaydı (s.91). Lokavt yetkisinin kötüye kullanılmasını önleyici yasa değişikliklerini yapacaktı (s.123). Toplu sözleşme sürecinde yetkili sendikanın belirlenmesinde referandum uygulamasından yanaydı (s.124).

1973’ün CHP’si de sınıfsız ve sömürsüz bir dünyadan yana değildi. Ancak 1973’ün CHP’si, CHP geleneğini geliştirerek sürdürmüş, bağımsızlıktan, kalkınmadan, ülkenin ve ulusun bütünlüğünden yana bir örgüttü. CHP’li olmadım; olmam; ancak 1973 yılında böyle bir CHP’ye oy vermiştim. Pişman da değilim.

Ancak KCK’lıların serbest bırakılmasını talep eden, AB emperyalistlerinin yerel özerklik adı altında tezgahladığı bölücülüğü onaylayan, sermayedar sınıfa hiçbir biçimde karşı çıkmayan, toprak ağalığına, şeyhliğe, aşiret düzenine ses çıkarmayan, cemaatlere göz kırpan bir CHP’yle uzaktan yakından ilgilim olamaz.

Ayıpladıklarım ise, geçmişte sömürsüz bir dünyadan, emperyalizm karşıtlığından, ülkenin ve ulusun bütünlüğünden söz etmişken, milletvekilliği için “Yeni CHP”de bu gelişmeleri izleyenlerdir.